

[Lynnerup Nielsen.]

et sådant råd kan tjene til, at en række af de ansøgninger, der måtte komme fra eksporterhvervene, kan få en smidigere behandling, kan denne tilsyneladende lille ændring, at der nu bliver tale om et råd i stedet for et udvalg, vel også have sin betydning; det betydningsfulde ligger deri, at rådet kommer til at afgøre en række sager og altså får tillagt større myndighed, hvad der måske nok kan være brug for i den tid, der kommer.

Den foreslåede bestemmelse om, at erhvervene kan få støtte til at sende konsulenter til udlandet med det formål at undersøge og oparbejde markeder, og at der kan ydes tilskud til udsendelse af reklamer, iværksættelse af udstillinger og oprettelse af konsignationslagre, anviser veje, der sikkert i endnu højere grad må betrædes under de konkurrencevilkår, som må ventes at komme til at foreligge.

Vi vil, som jeg allerede har sagt, fra mit partis side gå ind for en lovgivning af denne karakter, fordi vi mener, den er nødvendig for eksporterhvervene. Vi har da også tidligere stemt for en lovgivning af lignende karakter. Vi mener, at der vil blive endnu mere brug for en sådan lovgivning, hvis de uheldige markedsdannelser gennemføres, ja, at en sådan lov da er absolut nødvendig. Jeg har ganske vist nu hørt en række ordførere give udtryk for, at det ville være en bedre løsning, om der uden statens hjælp, ikke ad lovgivningens vej, men på et frivilligt grundlag, af erhvervene selv blev skabt sådanne garantiordninger.

Vi vil naturligvis også, når lovforslaget har været til udvalgsbehandling, se på, om der er muligheder for erhvervene selv i så henseende, men er det ikke tilfældet, tror mit parti og jeg, at en lovgivning må finde sted med hensyn til sådanne forpligtelser, så at danske eksporterhverv kan blive stimuleret og udbygget og få bedre muligheder for at placere sig ud i fremtiden.

Handelsministeren (Philipp): Selv om der var gradforskelle i den varme, hvormed dette lovforslag blev modtaget, forekommer det mig dog, at der fra alle de ærede ordførere

var så megen tilslutning, at jeg med god grund kan takke alle partiernes ordførere.

Det centrale i det, vi diskuterer i dag, er eksportkreditordningen, og det grundlæggende i denne eksportkreditordning er et samarbejde mellem de eksporterende erhverv og staten, et samarbejde, som ikke koster statskassen noget, idet det jo er en forsikringsordning, hvor de eksporterende erhverv på helt frivillig basis betaler præmier til staten, og disse præmier bruges til at betale tab og administration med. Det er således en ordning, der stort set hviler i sig selv, og man kunne sige, at det til en vis grad er en forsikringsvirksomhed, der her fra statens side drives.

Det har derfor i og for sig undret mig, at en sådan ordning, der hviler i sig selv, og hvor staten og erhvervslivet står sammen om at løse en opgave, ikke møder større varme hos den ærede ordfører fra det konservative folkeparti. Men når ordføreren for det konservative folkeparti ikke føler, at man på denne måde skal række erhvervslivet en hånd, ja, så er det jo godt, at de andre partier gør det.

Det ærede medlem hr. Anker Lau var inde på nogle betragtninger over toldspørgsmålet og nævnte, at det måtte være vigtigt, at vi i stedet for at tænke på at få, som det så ofte siges, en god udgangsposition ved høj told skulle sikre os en god indgangsposition ved lav told og dermed et lavt omkostningsniveau. Jeg blev egentlig glad, da jeg hørte denne formulering; jeg tror, det er vigtigt, at dette synspunkt kommer frem i dagens diskussion omkring toldsatserne.

Derimod syntes det mig at være lidt vanskeligere at følge med, da det ærede medlem derefter fortsatte med en filosofier over små skatter og ringe behov for eksportkredit kontra store skatter og stort behov for eksportkredit. For mig at se måtte det snarere være sådan, hvis der endelig skulle være nogen forbindelse, at man måtte se på, hvor meget der bliver tilovers, når skatterne er betalt. I så henseende er forholdet jo det, at der i dag for næsten alle næringsdrivende bliver væsentligt mere tilovers end før, og det skulle så føre til, at der var ringe behov. Nu tror jeg ikke, det er forbindelsen. Årsagen til den stærke